

vi trak lidt i Land paa denne Bevilling ved f. Eks. at halvere Tilskuddet, saaledes at det blev 300 og 500 Kr. i Stedet for 500 og 1,000 Kr. Det vil jeg i øvrigt ganske henstille til det høje Tings Afgørelse.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem omtalte, var Bevillingen til Underofficerers Ophold paa Højskoler. Der ser jeg med ganske de samme Øjne som det ærede Medlem. Jeg tror ikke, at Bevillingen gør den Gavn, som ganske rigtig var tilsigtet, og jeg synes, man har et Udtryk for, at Folketingets Flertal mener det samme, deri, at Bevillingen, som tidligere var paa 10,000 Kr. om Aaret, nu er nedsat til 5,000 Kr. Jeg havde ikke noget imod, om man fjernede denne Bevilling; thi de Underofficerer, der gerne ville paa Højskole, have jo samme Ret til at søge Understøttelse som andre unge Mennesker. Men det er for mig ikke nogen Sag af særdeles stor Betydning. Jeg kan paa den anden Side heller ikke se den store, gavnlige Betydning, der skulde være ved at fastholde denne Bevilling.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) talte om et Andragende, der tidligere har været inde fra Præsterne om Godtgørelse for Tab ved Tiendeafsløningsloven, og mente, at jeg der burde indtage samme Stilling som de tidligere Kultusministre. Det skulde nu rigtigt nok være den tidligere Kultusminister, for een tidligere Kultusministers Stilling, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), var netop, at de Præster, som sad i Embede, da Tiendeafsløningsloven kom, burde have som personligt Tillæg et Beløb svarende til det Tab, de maatte lide ved Tiendeafsløningsloven saaledes, at naar den aarlige Kapitelstakst var større end den fikserede, fik de som personligt Tillæg Forskellen mellem den fikserede og den aarlige. Den sidste Kultusminister vilde ikke gaa med dertil og udtalte til Trøst for Præsterne, at det kunde meget godt være, at Kapitelstaksten gik ned under de 9,16 Kr., og saa vilde de tjene ved Tiendeafsløningsloven. Men hvis det er Tilfældet, tjener Statskassen jo ogsaa, for selvfølgelig skulde Præsterne, naar de fik Forskellen mellem den fikserede og den højere Kapitelstakst, sandelig ogsaa betale tilbage, hvis den aarlige Kapitelstakst blev mindre end den fikserede. Efter den sidste ærede Kultusministers Mening er det jo altsaa et Slags Lotterispil, hvor maaske Staten og maaske Præsterne kunne

vinde lidt. Jeg synes nu, det er et berettiget Krav, og jeg henviser særlig til en Lov af 1870, som ganske vist gælder civile Embedsmænd, idet jeg synes, Analogien mellem denne Lovs Bestemmelser og det, her er Tale om, er saa slaaende, at man vanskeligt kan komme bort derfra.

Det ærede Medlem fra Nykøbing paa Sjælland (Knop) anmodede om Tilskud til den nye Kirke i Ordrup, men det vil der for Tiden ikke kunne blive Tale om.

Saa skal jeg vende mig til den sidste, jeg har et Ord at sige til, nemlig det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Lars Jensen). Jeg kunde ganske vist undlade at svare, for jeg synes, at det Spørgsmaal, der blev stillet, i Grunden burde være stillet et andet Sted end i Folketinget. Spørgsmaalet var nemlig det, hvorledes jeg stillede mig til et Lovforslag, som for Tiden ligger oppe i Lands tinget. Jeg kunde altsaa afvise Spørgsmaalet, men jeg vil det ikke, af den bestemte Grund, at det ærede Medlem og jeg ere fødte i samme Sogn nede i det idylliske Sydsjælland og have kendt hinanden, fra vi vare Børn, og jeg vil saa nødig vise mig paa den anden Maade end fuldt ud venlig overfor det ærede Medlem, saa meget mere som jeg synes, det ærede Medlem saa saa alvorlig ud og udtalte sig saa stærkt bekymret ved Tanken om, hvordan jeg vilde svare paa det Spørgsmaal. Hvad det gjaldt om, var, om jeg vilde kunne modtage Menighedsraadsloven med den Bestemmelse, at Menighedsraadene selv valgte deres Formand. Her tvivlede det ærede Medlem ubarmhertigt stærkt om, at jeg kunde sige: Ja, jeg vil modtage Loven med den Bestemmelse. Nu skal jeg trøste det ærede Medlem — det ærede Medlem vil blive overordentlig glad, og det gamle venskabelige Forhold imellem os vil ikke blive rystet paa nogen Maade —: Jeg holder netop paa den Ordning, at Menighedsraadene selv vælge deres Formand. Dette kan ikke misforstaas, og derved kan det ogsaa klare sig, at jeg ikke er nogen moderat Politiker, der har sneget mig ind i det radikale Ministerium, hvori jeg nu har den Ære at sidde. Nej, min politiske Udvikling er gaaet saadan, og deri er den forskellig fra adskillige ærede Medlemmers, at medens andre ere gaaede mere over ad Højre til, har jeg netop fundet Fodfæste i en radikalere politisk Tankegang end den, jeg i sin Tid hyldede, og jeg har gjort det ud fra den Tankegang, at jeg ikke paa nogen Maade vil risikere at bevare Venstrenavnet og samtidig fornægte Venstres